

*Е.М. Гуліда, д.т.н., професор, ЛДУБЖД,
А.А. Ренкас, ад'юнкт, ЛДУБЖД*

ВОГНЕСТІЙКІСТЬ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ ПЛИТ ПЕРЕКРИТТЯ ЖИТЛОВИХ ТА АДМІНІСТРАТИВНИХ БУДІВЕЛЬ

(представлено д-ром техн. наук Басмановим О.Є.)

Розглянуто та проаналізовано існуючі методи забезпечення вогнестійкості несучих конструкцій з урахуванням тепломасообміну в приміщенні при пожежі. Запропонований метод розрахунку часу втрати несучої здатності залізобетонної плити перекриття з використанням зонної інтегральної моделі пожежі в закритому приміщенні. Даний метод дозволяє врахувати всі можливі чинники, які впливають на розвиток пожежі в приміщенні, та визначити температуру в зоні конвекційної колонки пожежі. За допомогою рівняння теплопровідності, розв'язаного методом Дюамеля, проведено теплотехнічну частину розрахунку часу досягнення критичної температури на арматурі плити перекриття. Записано умову стійкості залізобетонної плити, з урахуванням зменшення допустимих напружень при збільшенні температури. Запропоновані заходи щодо забезпечення вогнестійкості залізобетонного перекриття.

Ключові слова: пожежа, площа пожежі, температура, вогнестійкість.

Постановка проблеми. При пожежі відбувається знищення та пошкодження майна, яке знаходиться в приміщенні, що призводить до значних матеріальних втрат. Максимальні збитки завдаються при втраті несучої та огорожувальної здатності будівельних елементів. Будівельні конструкції, які розраховані за всіма правилами будівельної механіки на десятки років, можуть руйнуватися при пожежі за декілька хвилин. Це зумовлено тим, що при дії високих температур, змінюються механічні властивості матеріалів, з яких вони виготовлені. Тому виникає необхідність надійного забезпечення вогнестійкості конструкцій будівель та споруд.

Вогнестійкість будівельних конструкцій збільшують шляхом підбору матеріалів, конструктивних схем, розмірів конструкції та використанням вогнезахисту. При цьому останній вважається найбільш дешевим.

Проектування конструкцій, які забезпечують необхідну межу вогнестійкості, можливе з використанням двох підходів. При першому підході мінімальну межу вогнестійкості конструкції визначають згідно таблиці 4 ДБН В.1.1-7-2002 залежно від ступені вогнестійкості будівлі. Обирають конструкцію, яку розраховують з урахуванням стан-

дартного температурного режиму. При другому підході аналізують планувальні рішення приміщень, їх архітектурні особливості, пожежне навантаження та розраховують межу вогнестійкості з врахуванням сценарію розвитку реальної пожежі. Другий метод є більш ефективним, оскільки при використанні стандартного температурного режиму межі вогнестійкості можуть бути як завищені так і занижені.

Як показує практика при пожежі в приміщенні утворюється нижня (холодна) зона та верхня (гаряча). Крім того існує зона конвекційної колонки, яка знаходиться над осередком пожежі. Саме в цій зоні буде найвища температура. Тому була поставлена задача розробити уточнений метод розрахунку часу втрати несучої здатності залізобетонної плити перекриття з використанням зонної інтегральної моделі пожежі в закритому приміщенні.

Аналіз останніх досягнень і публікацій. Для визначення вогнестійкості залізобетонного перекриття існує ряд зарубіжних методик та стандартів [1,2,3,4,5]. Але для вирішення цієї задачі необхідно врахувати всі чинники, які впливають на розвиток пожежі в приміщеннях, де дані конструкції будуть застосовуватись. В роботі [6,7] наводяться моделі розвитку пожежі і їх використання для оцінки вогнестійкості будівельних конструкцій. Зокрема, розглядається інтегральна, зонна модель пожежі та модель, яка базується на вирішенні повної системи рівнянь Нав'є-Стокса. Для приміщень, в яких висота приміщення не перевищує лінійних розмірів підлоги, може бути використана зонна модель пожежі. Розглянута спільна модель динаміки зміни середньо-об'ємної температури в приміщенні при пожежі та теплопровідності будівельних конструкцій з урахуванням тепло- та масообміну з оточуючим середовищем. Як показало порівняння цієї моделі з результатами натурних випробувань, вона може бути застосована для оцінки вогнестійкості в умовах реальної пожежі.

У роботі [8] розглянуті методи оцінки вогнестійкості та необхідної товщини вогнезахисного покриття для різних типів конструкцій. Вирішена задача нестационарної прогріву конструкцій з вогнезахистом, в основу якої була покладений закон збереження маси, кількості руху і енергії, а також диференціальне рівняння переносу субстанції для бетону та вогнезахисних покриттів. Також розрахована несуча здатність конструкцій в умовах пожежі. Розрахунку є складними і проводять з допомогою ЕОМ.

Постановка задачі та її розв'язання. Метою роботи є розроблення методу оцінки вогнестійкості залізобетонного перекриття житлових та адміністративних будівель з урахуванням тепло- та масообміну в приміщенні при пожежі та підбір необхідного вогнезахисного покриття для забезпечення нормованої межі вогнестійкості за втратою несучої здатності.

Розв'язання даної задачі проводиться в чотири етапи:

1. Визначення температури в приміщенні, в якому виникла пожежа.
2. Розв'язання теплотехнічної задачі з використанням рівняння теплопровідності.
3. Розрахунок навантаження на плиту та перевірка міцності залізобетонної плити з урахуванням її прогріву.
4. Вибір необхідного вогнезахисного покриття та визначення товщини шару його нанесення.

Як зазначалося вище, для моделювання пожежі в приміщенні, висота якого не перевищує лінійних розмірів підлоги, може використовуватися зонна модель пожежі. Відомими вченими експериментально та теоретично встановлено, що найвища температура під стелею спостерігається в зонні конвекційної колонки.

Температуру газової суміші в конвекційній колонці можна визначити за допомогою залежностей (1), (2) [9], які отримані при розв'язанні системи диференціальних рівнянь балансу пожежі, її енергії, а також рівняння Менделєєва-Клапейрона. В цьому випадку густина нагрітого газового середовища в залежності від часу пожежі можна визначити за залежністю

$$\rho_c = \left(\rho_0 - \frac{c_p \rho_0 T_0}{Q_{\min} \eta (1 - \varphi)} \right) \exp \left[- \frac{\psi_n S_{II} Q_{\min} \eta (1 - \varphi)}{c_p \rho_0 T_0 V} \tau \right] + \frac{c_p \rho_0 T_0}{Q_{\min} \eta (1 - \varphi)}. \quad (1)$$

де T_0 – початкова температура в приміщенні, К; ρ_0 – початкова густина газового середовища, кг/м³; ρ_c – густина газового середовища при пожежі, кг/м³; Q_{\min} – нижча теплота згорання, Дж/кг; φ – коефіцієнт теплопоглинання; ψ_n – питома швидкість вигорання, кг/м²·с; S_{II} – площа пожежі, м²; V – вільний об'єм приміщення, м³; τ – час пожежі, с; c_p – ізобарна теплоємність, Дж/°К; η – коефіцієнт повноти згорання.

Для переходу від середнього значення густини газової суміші ρ_c до температури використовуємо наступну залежність

$$T_c = T_0 \frac{\rho_0}{\rho_c}. \quad (2)$$

Щоб визначити розподіл температури на деякій відстані від межі конвекційної колонки на плиті перекриття, скористаємось наступною залежністю, яка була отримана на підставі результату повнофакторного експерименту пожежі в закритому приміщенні в лабораторії Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

$$T_i = T_{o.n.} \cdot \frac{C_T \cdot G^{0,75} \cdot \tau^{0,18} \cdot Z^{1,5} \cdot S_n^{0,13}}{x^{0,71}}, \text{ } ^\circ\text{C} \quad (3)$$

де $T_{o.n.}$ – температура осередку пожежі, $^\circ\text{C}$; G – пожежне навантаження в приміщенні, $\text{кг}/\text{м}^2$; τ – час вільного горіння, хв ; Z – висота, на якій шукається температура, м ; S_n – площа пожежі, м^2 ; x – радіус, на якому шукається температура, м ; C_T – коефіцієнт пропорційності та обезрозмірювання складових елементів дробу;

$$C_T = 0,0065 \frac{M^{0,45}}{x\beta^{0,18} \cdot \kappa\epsilon^{0,75}}$$

Якщо криву розвитку пожежі можна умовно розділити на дві прямолінійні ділянки, тоді для розв’язання теплотехнічної задачі можна використати рівняння теплопровідності $\frac{\partial t}{\partial \tau} = a \frac{\partial^2 t}{\partial x^2}$, розв’язавши його методом Дюамеля[10]. Отримаємо наступне рівняння (4)

$$t(y, \tau) = t_0 \cdot \operatorname{erf}\left(\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot \tau}}\right) + t_1 \cdot \operatorname{erfc}\left(\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot \tau}}\right) + (t_n - t_1) \cdot \operatorname{erfc}\left[\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot (\tau - \tau_1)}}\right], \quad (4)$$

де $\operatorname{erf}\left(\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot \tau}}\right)$ - інтеграл помилок Гауса; $\operatorname{erfc}\left(\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot \tau}}\right) = 1 - \operatorname{erf}\left(\frac{y}{2 \cdot \sqrt{a \cdot \tau}}\right)$; $t(y, \tau)$ – температура в точці ув момент часу τ , $^\circ\text{C}$; t_0 – початкова температура, $^\circ\text{C}$; y – відстань від поверхні, що обігривається, до точки, на якій визначається температура, м ; a – коефіцієнт температуропровідності, $\text{м}^2/\text{с}$; τ – час від початку пожежі, год ; t_l – температура на границі першої прямолінійної ділянки кривої розвитку температури пожежі, $^\circ\text{C}$; t_n – температура на границі другої прямолінійної ділянки кривої розвитку температури пожежі, $^\circ\text{C}$; τ_1 – час, який відповідає t_l , год .

Коефіцієнт температуропровідності для бетону визначається за наступною залежністю[2]

$$a = \frac{\lambda_{t \text{сер}}}{(c_{t \text{сер}} + 50W)\gamma_c}, \quad (5)$$

де $\lambda_{t \text{сер}}$, $c_{t \text{сер}}$ – розрахункові середні коефіцієнти теплопровідності і теплоємності бетону, які вираховуються при температурі 723 К; W – масова експлуатаційна вологість бетону, $\text{кг}/\text{кг}$; γ_c – густина сухого бетону, $\text{кг}/\text{м}^3$.

Для розрахунку навантаження на залізобетонну плиту та її міцності використаємо залежності (6-11). Визначення розподіленого навантаження на балку $q_{p.n.}$ проводиться з використанням наступної за-

лежності

$$q_{p.n.} = \frac{q \cdot S \cdot g}{b}, \quad (6)$$

де q – пожежне навантаження, кг/м²; S – площа плити перекриття, м²; g – прискорення вільного падіння, м/с², b – ширина плити, м.

Визначення розподіленого навантаження на балку $q_{пл.}$ від маси плити $m_{пл.}$:

$$q_{пл.} = \frac{m_{пл.} \cdot g}{b}. \quad (7)$$

Визначення максимального моменту [11]

$$M_{\max} = \frac{(q_{p.n.} + q_{пл.}) \cdot L^2}{8}, \quad (8)$$

де L – довжина плити, м.

Для визначення допустимих допустимого згинального моменту необхідно знайти значення висоти стисненої зони бетону δ . Для цього скористаємося рівнянням суми проєкцій внутрішніх зусиль на повздовжню вісь перерізу плити [12]:

$$R_s A_s - R_b b \delta = 0, \quad (9)$$

де R_s – допустимі напруження в розтягнутій арматурі, МПа; A_s – площа поперечного перерізу арматури, м²; R_b – допустимі напруження в бетоні стиснутої зони, МПа; δ – стиснена зона бетону, м.

Виходячи з суми згинальних моментів всіх зусиль відносно осі, яка проходить через центр ваги стиснутої зони бетону, допустимий момент визначається за залежністю (10) [12]

$$M_{\text{дон}} = R_s A_s (h_0 - 0,5\delta), \quad (10)$$

де h_0 – робоча висота перерізу плити, м.

Умову міцності можна записати так

$$M_{\max} < M_{\text{дон}}. \quad (11)$$

де M_{\max} – максимальний згинальний момент, Н·м; $M_{\text{дон}}$ – допустимий згинальний момент, Н·м.

При збільшенні температури на арматурі в залізобетонному перекритті, допустимі напруження зменшуються. При досягненні критичної температури умова перестає виконуватись і плита втрачає несучу здатність. Для забезпечення нормованої межі вогнестійкості необхідно збільшити захисний шар бетону або накласти шар вогнетривкої штукатурки.

Розглянемо використання методу для визначення необхідного вогнезахисного шару матеріалу на залізобетонну плиту перекриття, який би забезпечував нормовану межу вогнестійкості.

Приклад. Необхідно визначити вид вогнезахисту та товщину його нанесення для стандартної залізобетонної плити перекриття розміром $2 \times 6 \times 0,24$ м з розрахованою межею вогнестійкості REI 60 [5]. Товщина захисного шару бетону до краю арматури $0,02$ м, діаметр пустот $d_n=0,16$ м. Бетон важкий на гранітному заповненні класу B15, $R_b=13,25$ МПа. Арматура розтягнута класу Ат-V [$R_{sn}=785$ МПа; $R_s=785/0,9=872$ МПа], 7 стержнів діаметром 12 мм, площа поперечного перерізу $A_s=5,04 \cdot 10^{-4}$ м². Плита повинна бути використана для міжповерхового перекриття в приміщенні з розмірами $6 \times 4 \times 2,5$ м житлового будинку. Пожежне навантаження в приміщенні 50 кг/м², початкова температура в приміщенні 20 °С, початкова густина газового середовища $1,217$ кг/м³, нижча теплота згорання горючого матеріалу 13800 кДж/кг, питома швидкість вигорання горючого матеріалу $0,0145$ кг/м²·с. Приймаємо, що пожежа виникла в центрі приміщення.

За допомогою залежності (1) та (2) розрахуємо температуру в конвекційній колонці та зобразимо динаміку підвищення температури на рис. 1.

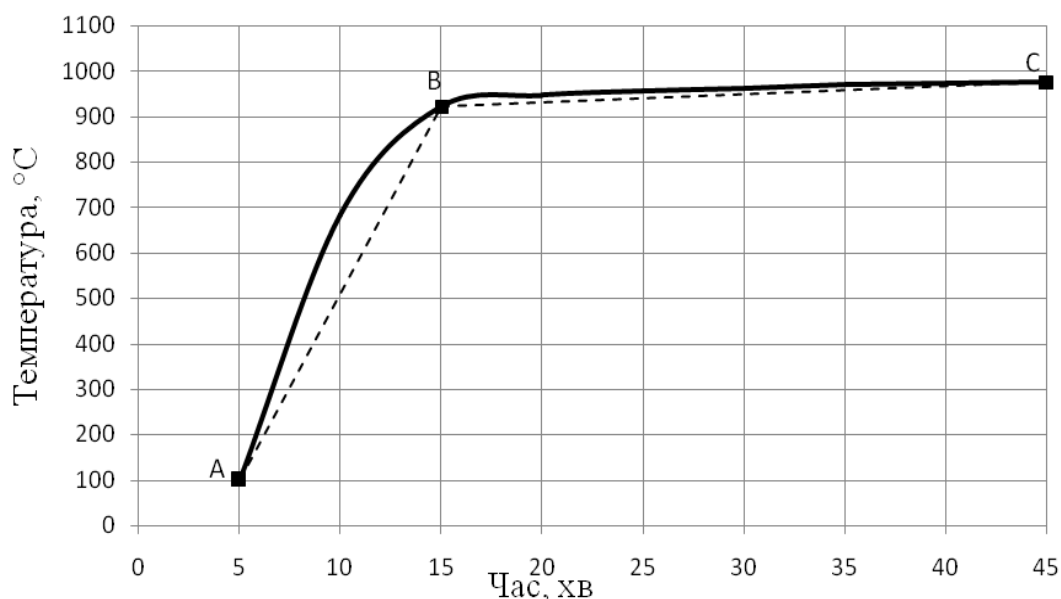

Рис. 1 – Залежність температури в зоні конвекційної колонки від часу пожежі

Дану криву можна умовно розділити на дві прямолінійні ділянки АВ та ВС.

Використовуючи залежність (3), отримаємо наступну зміну температури в часі для відстані від межі конвекційної колонки $x=1\text{ м}$, $x=2\text{ м}$, $x=3\text{ м}$, що зображено на рис. 2.

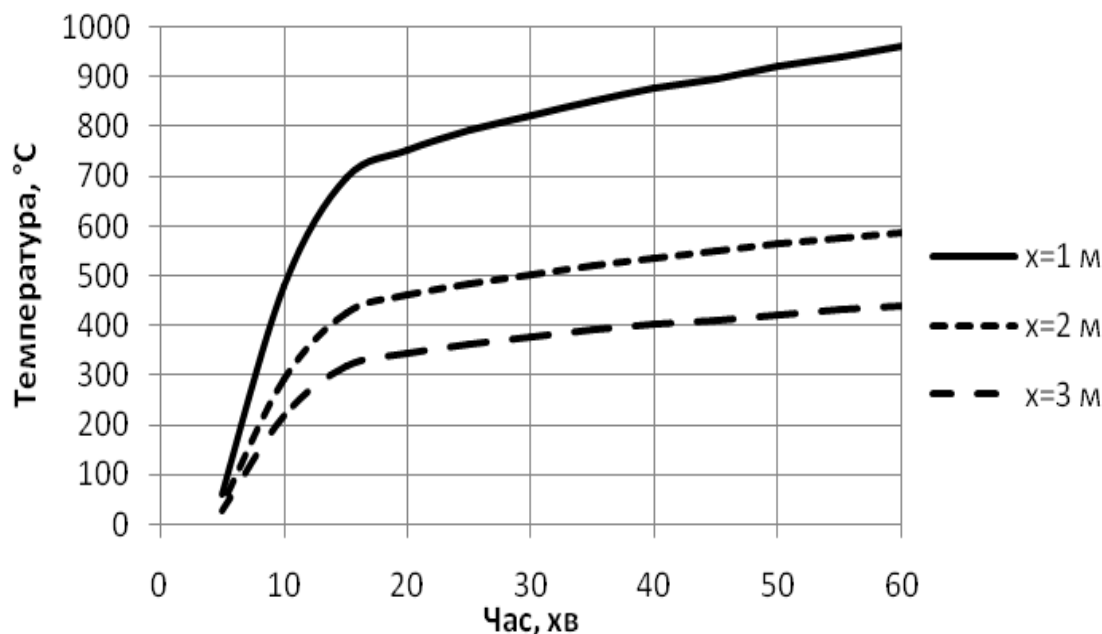

Рис. 2 – Залежність температури в прилеглому просторі на різних відстанях від центру осередку пожежі в залежності від її часу пожежі

Криві, зображені на рис. 2 також можна замінити двома прямолінійними ділянками.

Отримавши температури на поверхні плити перекриття, використовуючи рівняння теплопровідності (4) знайдемо розподіл температур на арматурі плити перекриття (арматура розміщена на глибині $y=0,02\text{ м}$) при $x=0..3,0\text{ м}$.

Таблиця 1 – Розподіл температур в арматурі по ширині плити при $y=0,02\text{ м}$

Час, хв \ x, м	20	30	40	50	60
0	485	576	630	667	695
0,5	446	553	612	651	679
1	407	530	594	636	665
2	253	327	366	391	409
3	192	247	276	295	308

Зобразимо епюру температур на арматурі залізобетонної плити перекриття в залежності від часу пожежі $\tau=20\text{ хв}$; $\tau=40\text{ хв}$; $\tau=60\text{ хв}$.

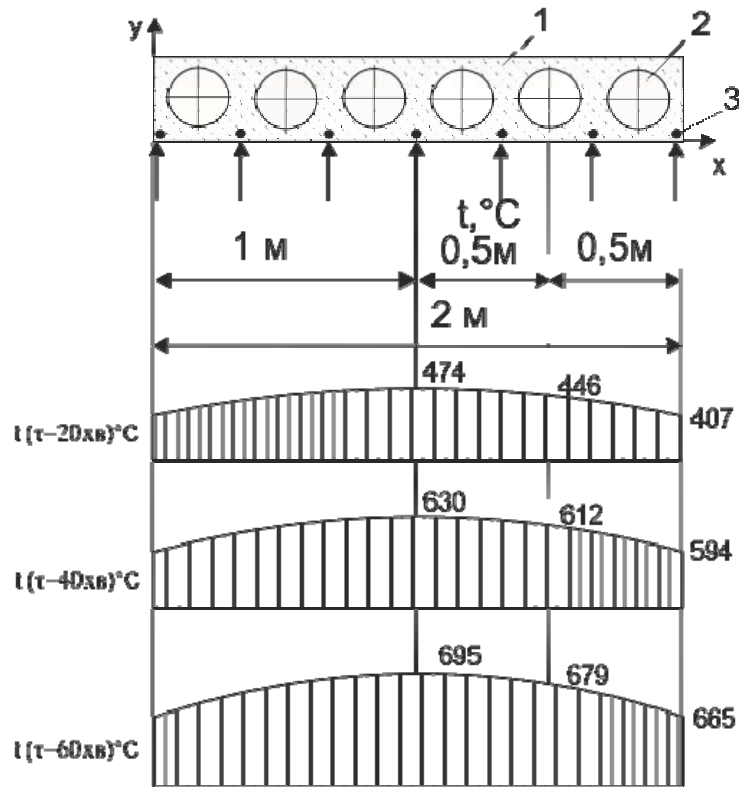

Рис. 3 – Епюра температури на арматурі ($y=0,02\text{м}$) залізобетонної плити перекриття на 20, 40 та 60 хв пожежі: 1 – бетон; 2 – пустоти; 3 - арматура

Визначаємо розподілене навантаження на балку $q_{p.n.}$:

$$q_{p.n.} = \frac{q \cdot S \cdot g}{b} = \frac{50 \cdot 12 \cdot 9,8}{2} = 2940 \text{ Н/м.}$$

Визначаємо розподілене навантаження на балку від маси плити $q_{пл.}$:

$$q_{пл.} = \frac{m_{пл.} \cdot g}{b} = \frac{300 \cdot 9,8}{2} = 1470 \text{ Н/м.}$$

Визначаємо максимальний момент:

$$M_{\max} = \frac{(q_{p.n.} + q_{пл.}) \cdot L^2}{8} = \frac{(2940 + 1470) \cdot 6^2}{8} = 19845 \text{ Н} \cdot \text{м.}$$

Розв'язавши рівняння (9), отримаємо величину стиснутої зони бетону $\delta=0,0277\text{м}$.

При нормальних умовах середовища ($t=20^\circ\text{C}$) допустимий момент буде дорівнювати

$$M_{дон} = R_s A_s (h_0 - 0,5\delta) = 872 \cdot 10^6 \cdot 5,04 \cdot 10^{-4} (0,214 - 0,5 \cdot 0,0277) = 88000 \text{ Н} \cdot \text{м}.$$

Умова міцності при $t=20^\circ\text{C}$

$$M_{\max} = 19845 \text{ Н} \cdot \text{м} < M_{дон} = 88000 \text{ Н} \cdot \text{м},$$

що забезпечує міцність залізобетонної плити перекриття.

При збільшенні температури на арматурі класу Ат-V внутрішні допустимі напруження в ній зменшуються, як показано на рис. 4 [13].

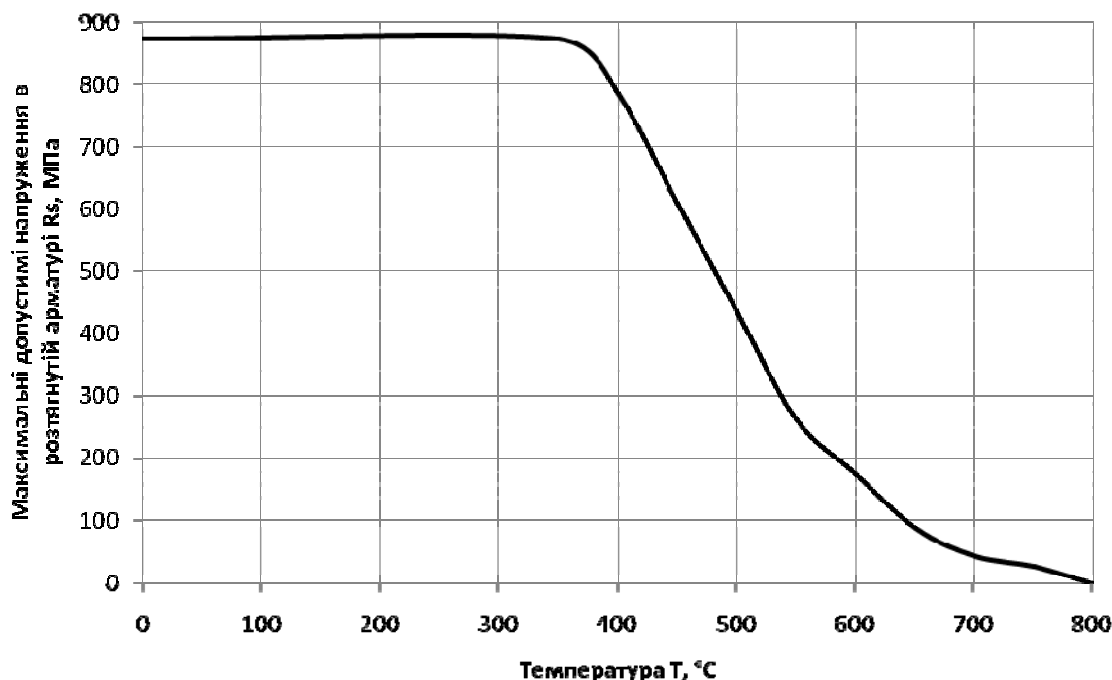

Рис. 4 – Залежність максимально допустимих напружень R_s від температури її нагріву

На підставі аналізу результатів розподілу температури (табл.1) можна зробити висновок, що температура на 60 хв пожежі в арматурі буде набувати середнє значення 680°C . При цій температурі допустимі напруження на арматурі дорівнюють $R_s=70$ МПа. Тоді допустимий момент при $t=680$ $^\circ\text{C}$ за залежністю (10) буде

$$M_{дон} = R_s A_s (h_0 - 0,5\delta) = 70 \cdot 10^6 \cdot 5,04 \cdot 10^{-4} (0,214 - 0,5 \cdot 0,0277) = 7063 \text{ Н} \cdot \text{м},$$

що не задовольняє умову міцності

$$M_{\max} = 19845 \text{ Н} \cdot \text{м} > M_{дон} = 7063 \text{ Н} \cdot \text{м}.$$

Для забезпечення нормованої межі вогнестійкості залізобетонного перекриття є декілька способів, а саме: збільшення захисного

шару бетону, штукатурення, створення теплозахисних екранів покриттями та фарбами, що спучуються[14]. Для вибору способу вогнезахисту необхідно врахувати коефіцієнт теплопровідності та теплоємності матеріалу, його густини, оскільки матеріал не повинен суттєво збільшувати навантаження на конструкцію та захищати від впливу високих температур пожежі. Ці дані наведені в таблиці 2.

Таблиця 2 – Характеристики вогнезахисних матеріалів

Спосіб вогнезахисту	Коефіцієнт теплопровідності, Вт/м·°С	Питома теплоємність, кДж/кг·°С	Густина матеріалу, кг/м ³
Бетон на гранітному заповнювачі	1,3	0,71	2350
Цементна штукатурна	0,9	0,84	1800
Перлітова штукатурка	0,12-0,22	0,84	600-1000

З умови міцності (11) та з використанням залежності (10) бачимо, що допустимі напруження в арматурі не повинні бути меншими 200 МПа, а з рис.5, що температура на арматурі не повинна перевищувати 580°С. Використовуючи залежність (4) визначасмо, за який час арматура прогріється до критичної температури при заданій товщині захисного шару нанесеного на залізобетонну плиту перекриття, та вносимо ці дані в таблицю 3.

Таблиця 3 – Товщина захисного шару для залізобетонної плити перекриття

Спосіб вогнезахисту	Товщина захисного шару, м	Дійсне значення часу τ втрати несучої здатності залізобетонної плити, хв
Шар бетону на гранітному заповнювачі без нанесення штукатурки	0,01	15
	0,02	32
	0,03	68
Цементна штукатурна	0,005	20
	0,01	34
	0,015	62
Перлітова штукатурка	0,005	35
	0,006	49
	0,007	65

Висновки:

1. Розроблено уточнений метод розрахунку часу втрати несучої здатності залізобетонної плити перекриття при пожежі з урахуванням тепломасообміну в приміщенні та надані рекомендації щодо забезпечення нормованої межі вогнестійкості.

2. Результати дослідження вогнестійкості стандартної залізобетонної плити перекриття житлових та адміністративних будівель

тонної плити з урахуванням тепломасообміну при пожежі в закритому приміщенні показують, що вона не відповідає вимогам державних будівельних норм, тому необхідно підвищити вогнестійкість шляхом нанесення захисного шару бетону або вогнезахисної штукатурки. Наприклад, нанесення перлітової штукатурки товщиною 0,007 м дозволяє підвищити вогнестійкість залізобетонного перекриття приблизно в два рази, що тільки в цьому разі відповідає межі вогнестійкості REI 60.

ЛІТЕРАТУРА

1. ДСТУ Б.В.1.1-4-98. Захист від пожеж. Будівельні конструкції. Методи випробувань на вогнестійкість. Загальні вимоги. К.: Держбуд України, 1999. – 19 с.

2. Методические рекомендации по расчету огнестойкости и огнестойкости железобетонных конструкций – М.: ГУП «НИИЖБ», 2000 – 92 с.

3. Пособие по расчету огнестойкости и огнестойкости железобетонных конструкций из тяжелого бетона к СТО36554501-006-2006. – Москва 2008. — 134 с.

4. EN 1992-1-2:2004 Eurocode 2: Design of concrete structures – Part 1-2: General rules - Structural fire design

5. Рекомендации по расчету пределов огнестойкости бетонных и железобетонных конструкций – М.: НИИЖБ, 1986. - 40 с.

6. Копиленко М.Э. Моделирование реальных пожаров в помещениях: проблемы и решения / Промышленная теплотехника: [международный научно-прикладной журнал]. – Том 23, № 1-2 – К.: 2001. – С. 16-20.

7. Копиленко М.Э. Моделирование огнестойкости элементов строительных конструкций в условиях реального пожара / М.Э. Копиленко, П.Г. Круковский, Е.С. Картавова // Промышленная теплотехника: [международный научно-прикладной журнал]. – Том 21, № 4-5 – К.: 1999. – С. 16-21.

8. Страхов В.Л. Оптимальное проектирование огнестойких строительных конструкций // Моделирование пожаров и взрывов / Под. Общ. Ред. Н.Н. Брушлинского и А.Я. Корольченка. – М.: Ассоциация «Пожнаука», 2000. С. 365-446.

9. Гуліда Е.М. Забезпечення вогнестійкості залізобетонного перекриття житлових будівель в процесі пожежі / Е.М. Гуліда, А.А. Ренкас, О.В. Меньшикова // Пожежна безпека: Збірник наукових праць. – Львів: ЛДУ БЖД, 2011. – №19. – с. 34-40.

10. Романенко П.Н., Бубырь Н.Ф., Башкирцев М.П. Теплопередача в пожарном деле. – М.: ВШ МВД СССР, 1969. – 425 с.

11. Гуліда Е.М., Дзюба Л.Ф., Ольховий І.М. Прикладна механіка:

Підручник / За ред. Е.М.Гуліди. – Львів: Світ, 2007. – 384 с. з іл.

12. Стасюк М.І. Залізобетонні конструкції Ч.1. Основи розрахунку залізобетонних конструкцій за граничними станами: Навч. посібник. – К.: ІЗМН, 1997. – 272 с.

13. Ройтман В.М. Инженерные решения по оценке огнестойкости проектируемых и реконструируемых зданий. Ассоциация «Пожарная безопасность и наука», 2001 г. – 382 с.: ил УДК614.841,34:699,81.

14. Романенков И.Г., Левитес Ф.А. Огнезащита строительных конструкций. – М.: Стройиздат, 1991. – 320 с.: ил.

Э.Н. Гулида, А.А. Ренкас

Огнестойкость железобетонных плит перекрытия жилых и административных зданий

Рассмотрены и проанализированы существующие методы обеспечения огнестойкости несущих конструкций с учетом тепломассообмена в помещении при пожаре. Предложен метод расчета времени потери несущей способности железобетонной плиты перекрытия с использованием зонной интегральной модели пожара в закрытом помещении. Данный метод позволяет учесть все возможные факторы, влияющие на развитие пожара в помещении, и определить температуру в зоне конвекционной колонки пожара. С помощью уравнения теплопроводности, развязанного методом Дюамеля, проведено теплотехническую часть расчета времени достижения критической температуры на арматуре плиты перекрытия. Записано условие устойчивости железобетонной плиты, с учетом уменьшения допустимых напряжений при увеличении температуры. Предлагаемые меры по обеспечению огнестойкости железобетонного перекрытия.

Ключевые слова: пожар, площадь пожара, температура, огнестойкость.

E.M. Gulida, A.A.Rencas

The fire-resistant of concreteslabs in residential and administrative buildings

Reviewed and analyzed existing methods of providing fire-resistance load-bearing structures, taking into account heat and mass transfer in a room with a fire. Proposed method for calculating the time of loss of bearing capacity of reinforced concrete slabs using an advanced integrated model of fire indoors. This method allows to take into account all possible factors influencing the development of a fire in the room, and to determine the temperature in the convection zone of the column of fire. Conducted thermal part of the calculation-time required to reach the critical temperature of the fixture floor slab using the heat equation that has solved by Duhamel. Recorded on the condition of stability of reinforced concrete slabs, taking into account the reduction of allowable stress with increasing temperature. Proposed measures to ensure the fire resistance of concrete floors.

Keywords: fire, fire area, temperature, fire-resistant.